



De små tavlorna är tänkta att stå på golvet. Rumslighet och ljus är viktigt för Anna och hon tänker mycket på var i rummet hennes konst placeras.

Foto: KARIN NYGÅRD

Annas verklighet överträffar fantasin

EDSÄTTER

För ett par år sedan fick Anna Renström sin första kris som konstnär. Ur den föddes spegelvända granar, vilsna halvvar som söker sin andra del.

Rummet är stort, ljust och luktar färg. Som det ska när man kliver in i en ateljé. Längs ena väggen står fyra halva granar och väntar i gråblå toner. Det är innehavarens senaste projekt, Vilsen.

– Nu får de vara färdiga, skrattar Anna Renström, konstnären bakom verket, där hon står i arbetsbyxor och med det bruna håret utsläppt mot axlarna.
– Annars kan det vara svårt att sätta punkt ibland.

Realistiskt efter fotografier

Vi befinner oss i en ombyggd lada hemma på gården i Edsätter. Ateljén har utsikt över de tvåhundraåriga boningshusen.

Här bor Anna sedan sju år tillsammans med sin man Hans. På gräsmattan vittnar färgglada plastleksaker om de två sönerna Finn och Ossian, just nu på dagis. Så mamma kan jobba ifred.

För Anna arbetar som konstnär på heltid och har en lång karriär bakom sig. Efter uppväxten i Bollstabruk och utbildning på bland annat Konsthögskolan i Umeå har hon ställt ut på flera gallerier runt om i landet. Hennes konst återfinns också på offentliga platser –

bland annat på Kramfors vårdcentral – och är ofta verklighetstroga och realistiska.

I fönstret ligger en tjock guldcirkel. Den är ju abstrakt, kan man tänka. Men inte.

– Jag har aldrig haft mycket för att göra fantasigrejer sådär, säger Anna.

Också här finns en säker och, åtminstone ganska, realistisk idé. Det är en helt vanlig förlovningsring, fast för träd. Just nu jobbar hon ofta med fotografier av verkligheten som förlaga.

– Jag är ingen drömmare direkt.

Detaljfixerad

Ljus och rumslighet är annat som fascinerar.

– På konsthögskolan jobbede jag mycket med svar-

ta ytor, kombinationen blankt och matt, säger Anna som ären blivit allt med detaljfixerad i sina tavlor.

Anna har alltid tyckt om att måla och "tillverka saker", men som liten var det snabba ryck som gällde. Nu är hon mer petig.

– Tanken med granarna, säger hon och gör en gest mot de höga verken, var egentligen att gå upp i format och måla mer flödigt.

Men pillet fortsatte. Varje kvist är noggrant ditplacerad.

Brytpunkt

Fast granarna är en brytpunkt på andra sätt. Senaste utställningen hade Anna för nästan två år sedan. Efter det kom en tid när måleriet inte alls flöt på.

– Jag hade någon slags konstnärlig kris, försöker hon förklara. Visste inte alls vad jag skulle göra. Men så en dag, när jag satt och

klippte i fotografier av granar och vred och vände på de fick jag den här idén.

Någonstans går de sökande granhalvorna att applicera också på en mänsklig fond. Man vet inte säkert vilken del som passar var. Tanken är att när utställningen blir av, på ännu obestämd plats, ska granarna få sällskap av fler tavlor.

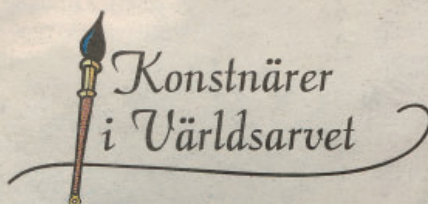
– Jag har några diffusa idéer, men inget definitivt, berättar Anna.

Parallellt jobbar hon också med porträtt. Tre biskopsporträtt är beställda av Härnösands stift. På en skiss skymtar konturerna av Tony Guldbränzen.

– Det är roligt med porträtt. Utmaningen är att göra dem på mitt eget sätt, att frångå mallen av "gubbar med makt".

KARIN NYGÅRD

redaktionen@nordsverige.se



Personligt

Namn: Anna Renström

Född: 1970 i Stockholm, uppväxt i Bollstabruk

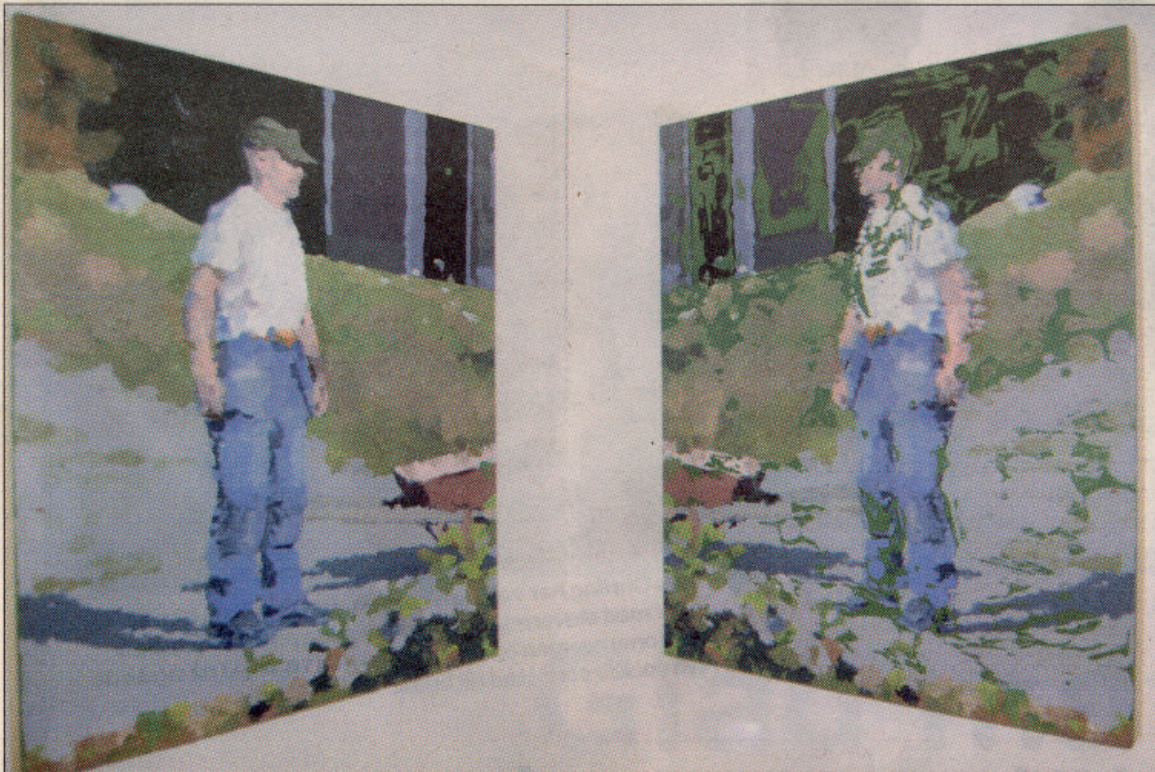
Familj: Maken Hans och två barn

Bor: 1800-talsgård i Edsätter, Nordingrå

Utbildning: Konsthögskolan, Umeå 1993-98

Birkagårdens folkhögskola, Stockholm 1991-93, med mera.

Hobby: Att göra om och varsamt renovera gamla hus är ett stort intresse som kommit väl till pass hemma i Edsätter.



Anna Renström har arbetat mycket med spegelvända motiv.



Ateljén i ladan är stor och ljus. Anna Renström är konstnär på heltid, något som går runt tack vare stipendier och talang.



"Vilsen" kallar Anna Renström sina senast färdiga tavlor, granhalvor som söker sin maka.